

ОДБРАНА

Магазин Министарства одбране и Војске Србије

„Одбрана“ наставља традицију „Рајника“, првог војног листа у Србији, који је изашао 24. јануара 1879.

Издавач

Медија центар „ОДБРАНА“
Београд, Браће Југовића 19
medijacentar@mod.gov.rs

Директор

Стевица С. Карапанџин, пуковник

Главни и одговорни уредник

Владимир Почуч, потпуковник

Заменик главног уредника

Александар Петровић, капетан

Уредници

Мира Шведић, Душан Глишић

Новинари

Сања Анђелковић

Владимир Вјештић

Мирјана Крстовић, поручник

Биљана Миљић

Стални сарадници

др Себастијан Балаш, др Славиша Влацић,

Милосав Џ. Ђорђевић, др Милан Мијалковски

др Зоран Миладиновић, др Милан Милкић,

Будимир М. Попадић, Никола Остојић,

Александар Радић, Влада Ристић,

Драгана Барјактаревић, Милош Стругар

Дизајн и прелом

Енес Међедовић (ликовни уредник),

Станислава Струњаш (техничка уредница)

Фотографија

Даримир Банда, Душка Стефановић,

Јово Мамула (фото-репортери)

Језички редактори

мр Наташа Николић, Слађана Мирчевски

Коректор

Слађана Грба

Секретар редакције

Татјана Шућин

Документација

Горан Станковић (фото-центар)

ТЕЛЕФОНИ

Директор 3241-258; 23-809

Главни и одговорни уредник 3241-257; 23-808

Секретар редакције 3201-809; 23-079

Прелом 3240-019; 23-583

Маркетинг 3241-026; 3201-765; 23-765

Претплата 3241-009; 3201-995; 23-995

Продаја 3201-810; 23-810; 3241-254

ТЕЛЕФАКС 3241-258

АДРЕСА

11000 Београд, Браће Југовића 19

odbrana@mod.gov.rs

redakcija@odbrana.mod.gov.rs

www.odbrana.mod.gov.rs

Жиро-рачун

840-312849-56 МЦ „Одбрана“

Претплата

За припаднике МО и Војске Србије преко РС

месечно 160 динара. За претплатнике преко

Поштанске штедионице месечно 180 динара.

Штампа „ПОЛИТИКА“ АД, Београд,

ISSN 1452-2160

Магазин излази сваког 1. и 15. у месецу

„Одбрана“ је члан
Европског удружења
војних новинара

БРОЈ 253

Припреме
егзерцира за
обележавање
Дана Војске

Снимио

Горан СТАНКОВИЋ

СПЕЦИЈАЛНИ ПРИЛОГ 141

ОДБРАНА КОСМЕТА
1999. ГОДИНЕ

18

Припадници Специјалне
бригаде на Копаонику

ИСКУСТВО
САВЛАДАЛО
БЕЛИНУ

28

У јединици која је оборила
НЕВИДЉИВОГ

ОНИ ЗНАЈУ
СВОЈ ПОСАО

46

Мађарски ловци на Балтику

ДЕЛЕГИРАНИ
СУВЕРЕНИТЕТ

60

Утврђења у Србији – СЛАНКАМЕН

МОЋНИ
КРАЉЕВСКИ ГРАД

- 8 Терористички напади у Бриселу
ШАМАР СТАРОМ КОНТИНЕНТУ
- 14 Бригадни генерал Маринко Павловић,
начелник Управе за обуку и доктрину Ј-7
ТРАЈЕМО КОЛИКО УЧИМО
- 20 Мајор Нинослав Буђић, командир тенковске
чете и тенковски биатлонац
ТЕНКИСТА ОД ГЛАВЕ ДО ПЕТЕ
- 22 Припреме егзерцира за обележавање
Дана Војске
ГАРДИЈСКИ ПЛЕС СА ПУШКОМ
- 26 Стрељачки вод 21. батаљона везе Ков
у мисији UNFICYP
НА ПОДЕЉЕНОМ ОСТРВУ
- 32 Семинар „Безбедност за све“
ВРЕДАН СУСРЕТ СА ПРАКСОМ
- 34 Култура јавног говора у Србији
**ПОЛИТИЧКЕ ПОРУКЕ
ОБИЧНО ПРОМАШЕ ЦИЉ**
- 38 Аутоматска пушка 5,56 mm Steyr AUG
УНИВЕРЗАЛНО ВОЈНО ОРУЖЈЕ
- 42 Нови систем аутоматизације
у ВОЈИН-у ЦВОЈ М11
**ЗАЧЕЦИ
КОМАНДНО-ИНФОРМАЦИОНОГ
СИСТЕМА У ПВО**
- 50 Изложба фотографија о војнику
из Великог рата
**БРКАТ, ХРАБАР И ВОЉАН ДА
РАТУЈЕ ЗА СЛОБОДУ**
- 52 Изложба „Ваљево 1914–1915 – Град болница“
**СМРТНОСНИЈИ ОД ПУШКЕ
И МЕТКА**

Реч уредника

Кућа од колача

Љуљају се темељи либералних и демократских вредности уједињене Европе под теретом страха од тероризма и масовних миграција с Блиског истока. После напада на Париз и Брисел, питамо се има ли заштите од затрованих умова који убијањем случајних пролазника „погрешне“ вере купују карте за рај.

Деведесетих, док је „стара дама“ још била у најбољим годинама, на Балкану је плануо грађански рат. Опскурна логика геополитике учинила је да цихадисти у том сукобу буду на страни „добрих момака“, премда су им ножеви често били обливени крвљу. Будући да је у тој, холивудски ефикасној подели, Србима припала улога „лоших“, злочини над њима остали су углавном некажњени. Тек неколико година касније, исти ти цихадисти, који су се јавно хвалили злоделима, били су међу организаторима терористичких напада на Њујорк.

Бомбе које су 24. марта 1999. и наредних 77 дана падале на Југославију требало је да створе услове да се на територији Косова и Метохије створи независна албанска држава. Био је то, веле идеолози и апологете агресије на ову чланицу Уједињених нација, једини начин да се заустави „хуманитарна катастрофа и иживљавање српских снага безбедности над недужним албанским цивилима“. Поред тога, рушењем мостова, електрана, рафинерија, болница и стамбених четврти у градовима далеко од Космета, требало је убедити тврдоглаве Србе да су на изборима више пута заредом заокружили погрешног кандидата.

Епилог „хуманитарне интервенције“ НАТО-а свима је знан. Пет година касније, 17. марта, Алијанса је (сем ретких изузетака у својим редовима) пропустила хорду „недужних албанских цивила“ да запаље и протерају оно што нису стигли 1999. године.

Са зидова „жуте куће“ опрани су трагови крви, довољно добро да их истражитељи Међународног суда у Хагу не примете. Перјанице политичке елите такозване државе Косово побринули су се да ниједан од потенцијалних сведока о њиховој умешаности у ратне злочине против Срба не преживи. Опет – мање посла за Трибунал који се у то време пуном паром бавио суђењем „лошим момцима“.

Самозадовољна, а неки би рекли и декадентна Европа, чини се, није схватила да су њени темељи показали пукотине управо деведесетих година када се на Балкану запатила опасна радикална идеја која данас спремно ступа под стег Даеша – у Босни и на Косову.

А Даеш злочиначки ефикасно напада срце старе Европе, административни центар Уније и град седишта НАТО-а. И не само Европу. У неколико дана десетине људи погинуло је у бомбашким нападима у Ираку, Турској и Пакистану. Њихов циљ је да се продуби јаз и створи потенцијал за сукоб широких размера између „неверника“ и муслимана, који су до сада мирно живели у истим заједницама. Јачање крајње политичке деснице у појединим државама Старог континента иде наруку том сценарију. У очима гладног и ратом упропаштеног народа Сирије, Авганистана, Либије, Ирака, Европа је кућа од колача, која је у једном тренутку широм отворила своја врата, па се предомислила. Они ће наставити да траже начин да кроз ту капију прођу, као што ће и терористи настојати да у маси избеглица прошверцују и понеког шехида.

„Европа је у рату!“, узвикивали су државници после крвопролића у тамошњим метрополама, иако је мало коме јасно против кога се то ратује, ко су „лоши момци“ и како их препознати. Деведесетих је то, очигледно, било много једноставније. ■

Александар ПЕТРОВИЋ